

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/562/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813200793
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813200793.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľky H. proti odporcovi Y., o určenie otcovstva k mal. H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného v konaní Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., o určenie otcovstva s príslušenstvom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. decembra 2013, č.k. 4C/12/2013-72, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom z r u š u j e a v tomto rozsahu v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a vo zvyšujúcej napadnutej časti rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd svojím rozsudkom určil, že otcom mal. H. A., nar. XX.XX.XXXX, zapísaného v knihe narodení matričného úradu Y., vo zväzku XXX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX z matky H. A., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, je Y. C., nar. XX.XX.XXXX. Súčasne mal. H. zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľke, ktorá bude mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach a odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. H. sumou 90 Eur mesačne, počnúc dňom 01.07.2012, ktoré výživné je povinný platiť k rukám navrhovateľky, najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2012 do 31.12.2013 vo výške 1.620 Eur okresný súd povolil otcovi vyrovnáť tak, že sumu 800 Eur je povinný zaplatiť navrhovateľke do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, sumu 400 Eur je povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia a zvyšok 420 Eur v 30 Eur mesačných splátkach, pričom prvá splátka je splatná 15.teho dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia a ďalšie splátky spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky. Okresný súd uložil odporcovi povinnosť prispieť navrhovateľke na výbavičku pre mal. H. sumou 200 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 116 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a nahradiť štátu trovy konania vo výške 123,06 Eur, ktorú sumu je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu v Prievidzi, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný. V danom prípade nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov. Rozhodným obdobím pre počatie mal. H. je obdobie od 27.10.2010 do 24.02.2011. V tomto rozhodnom období odporca mal pohlavné styky s navrhovateľkou, čo bolo preukázané výsluchom navrhovateľky, ktorú skutočnosť odporca nepoprel. Odporca neuviedol žiadne závažné okolnosti, ktoré by vylučovali jeho otcovstvo k mal. H.. Ďalším dôkazom, potvrdzujúcim otcovstvo odporcu k mal. H., je znalecký posudok a jeho záver, že otcovstvo odporcu voči mal. H. treba pokladať za prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou. Voči znaleckému posudku

nemal námietky žiaden z účastníkov. Na základe vykonaných dôkazov okresný súd návrhu vyhovel a za otca mal. H. určil odporcu. V súlade s § 113 ods. 2 O.s.p. (s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive mal. dieťaťa) okresný súd zveril mal. H. do osobnej starostlivosti navrhovateľke, nakoľko dieťa je v jej osobnej starostlivosti od svojho narodenia a nie je dôvod meniť jeho výchovné prostredie, keďže sa o maloletého riadne stará. O výške výživného súd rozhodol podľa § 62 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a to s prihliadnutím na odôvodnené potreby mal. H. a schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu. Pri určení výživného okresný súd zohľadnil, že jediným príjmom navrhovateľky je rodičovský príspevok s tým, že do polovice roka 2013 mala vyživovaciu povinnosť aj voči ďalšiemu dieťaťu. V prípade odporcu okresný súd vzal do úvahy jeho príjem v V. v období posledných 2 rokov po septembri 2011, na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. C., ale tiež jeho majetkové pomery. Podľa názoru okresného súdu určená výška výživného 90 Eur mesačne zodpovedá odôvodneným potrebám mal. H.. Pri rozhodnutí o výživnom zohľadnil, že odporca na jeho výživu prispel sumou 900 Eur, a tak dobu 10 mesiacov po narodení mal. H. zohľadnil toto plnenie vyživovacej povinnosti a počiatok povinnosti odporcu prispievať na výživu mal. H. z týchto dôvodov stanovil počnúc dňom 01.07.2012. Odporca nepreukázal nijako svoje tvrdenie, že nad sumu 900 Eur prispel viac na výživu mal. H.. Nedoplatok na zročnom výživnom povolil odporcovi vyrovnáť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súčasne okresný súd zaviazal odporcu k náhrade nákladov časti výbavičky v sume 200 Eur s prihliadnutím na celkové náklady na výbavičku, prezentované navrhovateľkou - 300 Eur, detská postieľka 95 Eur a autosedačka 45 Eur, ktoré náklady na výbavičku zodpovedajú potrebám mal. H., presahujú sumu 400 Eur, a preto by sa odporca mal na výbavičke mal. H. podieľať približne polovicou, t. j. sumou 200 Eur. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na plný úspech navrhovateľky vo veci a priznal jej trovy konania vo výške 116 Eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 66 Eur a cestovných výdavkov pri účasti na odbere biologickej vzorky znalcom v Bratislave - 50 Eur. O povinnosti odporcu nahradiť štátu trovy konania okresný súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p., a to podľa výsledku konania (neúspech odporcu). Trovy konania štátu vznikli pri priznaní znalečného, keď suma 123,06 Eur, nepokrytá zo zloženého preddavku odporcom, bola poukázaná znalcom z rozpočtových prostriedkov súdu. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanovením § 94 ods. 1, 2 Zákona o rodine, § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 113 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výšky výživného pre mal. H. zmenil tak, že mu uloží vyživovaciu povinnosť od 01.07.2012 vo výške 30 Eur mesačne a všetky ostatné nedoplatky a povinnosti určené okresným súdom v danom spise mu umožní splácať v čo najmenších možných splátkach podľa jeho momentálnych príjmov a možností, a to k rukám matky od 25. dňa v mesiaci. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa pri určovaní výživného a ostatných povinných platieb vychádzal z jeho nereálneho príjmu a neuznal jeho platby, ktoré matke mal. H. poskytol v dobrej vôli a vedomím, na ktoré však nemá doklady. Od septembra 2011 bol na sociálnych dávkach v štáte K., ktoré činili 188 Eur týždenne, čiže 752 Eur mesačne, pričom jeho výdavky boli 250 Eur nájom, 160 Eur energie, 25 Eur internet, 200 Eur strava, 70 Eur hygiena, pričom má vyživovaciu povinnosť voči mal. C. C. vo výške 116 Eur mesačne, z čoho vyplýva, že jeho príjem bol len postačujúci na pokrytie jeho výdavkov. Od decembra 2013, keď sa vrátil na Slovensko, je evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny bez nároku na podporu v nezamestnanosti, a preto požiadal o dávku v hmotnej núdzi, ktorá mu od 01.02.2014 bola priznaná vo výške 61,60 Eur mesačne. Je teda zrejmé, že od decembra 2013 sa jeho pomery podstatne zmenili, nemá žiadne úspory v spojitosti s jeho príjmom počas pracovného pomeru v V., nakoľko jeho príjmy boli investované do vyplatenia trojizbového bytu navrhovateľky, jeho prerábky a zariadenia, do kúpy dvoch motorových vozidiel pre navrhovateľku a kúpy rodinného domu, ktorý každý z účastníkov konania vlastní v jednej polovici, a ktorého dokončenie je v nedohľadne. Jeho terajšie výdavky sú 127,61 Eur mesačne + strava + vyživovacia povinnosť k mal. C. C. vo výške 116 Eur mesačne, s ktorými mu momentálne vypomáha brat z invalidného dôchodku, nakoľko jeho možnosti sú obmedzené.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasila so zmenou výšky výživného pre mal. H. zo sumy 90 Eur na 30 Eur mesačne, nakoľko uvedená suma je absolútne nepostačujúca a smiešna pre výživu dieťaťa. Nesúhlasila ani s menšími splátkami na nedoplatky, ktoré vznikli odporcovi

na výživnom vo výške 1.620 Eur, ako aj na príspevku na výbavičku a trov konania vo výške 116 Eur. Uviedla, že mesačné náklady na výživu, bývanie, ošatenie a hygienu mal. H. súdu predložila, rovnako jej mesačný príjem, z ktorého nie je schopná pokryť potreby mal. H.. Odporca nemal žiadne oficiálne listinné dôkazy o tom, aké má mesačné výdavky. Má len potvrdenie o výške týždenného príjmu vo výške 188 Eur týždenne. Žiadala súd, aby prihliadol na to, že odporca nie je nemajetný, disponuje majetkom ako je 3 a pol izbový byt, ktorého je spoluvlastníkom v podiele jedna tretina a momentálne je v ponuke na predaj v realitnej kancelárii za sumu 51.500 Eur, vlastní rodinný dom v podiele jedna polovica, ktorého hodnota je 45.000 Eur a neustále ho prerába, zveľaďuje, zariaďuje, čo ho musí stáť nemalé finančné prostriedky, je vlastníkom motorového vozidla VW golf.

Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f), ods. 2 O.s.p. zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o nedoplatku na zročnom výživnom a vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Z ustanovenia § 113 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive mal. dieťaťa. Vzhľadom na to, že odvolanie odporcu smeruje len proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o výživnom a súvisiaceho výroku o nedoplatku na zročnom výživnom, výroku o príspevku na výbavičku pre mal. H., výroku o trovách konania a trovách konania štátu (v rozsahu splatnosti príspevku na výbavičku, trov konania a trov konania štátu), výroky o určení otcovstva odporcu k mal. H. A. a o jeho zverení do osobnej starostlivosti navrhovateľke nie sú týmto rozhodnutím dotknuté, pretože podľa § 206 ods. 2 O.s.p. nadobudli právoplatnosť.

Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli odporcom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o určenie výšky výživného. Po dôkladnom preskúmaní všetkých relevantných skutočností, vychádzajúcich zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa skutkový stav v danej veci riadne zistil, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení v súlade s § 132 a nasl. O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z rozhodnutia prvostupňového súdu je zrejmé, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. V dôsledku toho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, pokiaľ ide o určenie výšky výživného zo strany odporcu pre mal. H.. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o výrok o určení výšky výživného, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). V podanom odvolaní odporca neuviedol žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vo výroku o výške výživného odvolací súd dodáva nasledovné:

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a plnenie tejto povinnosti trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine) s ohľadom na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa posudzoval rozsah vyživovacej povinnosti odporcu k mal. H. v súlade s uvedenou právnou úpravou a jej výkladom a dôvodne dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu s účinnosťou od 01.07.2012 platiť výživné pre mal. H. vo výške 90 Eur mesačne.

V podanom odvolaní odporca namietal, že došlo k zmene pomerov na jeho strane, nakoľko od 01.02.2014 je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 Eur mesačne a od 16.12.2013 je evidovaný úrade práce, sociálnych vecí a rodiny bez nároku na podporu v nezamestnanosti.

Pokiaľ ide o výšku výživného pre mal. H. od 01.07.2012 do decembra 2013, kedy odporca v zahraničí vykazoval príjem 188 Eur týždenne, t. j. takmer 800 Eur mesačne (počas výkonu práce 420 Eur - 450 Eur týždenne), odvolací súd len konštatuje, že uvedený príjem mu nesporne umožňoval platiť výživné vo výške 90 Eur mesačne pre mal. H., a to i pri zohľadnení jeho odôvodnených potrieb a ďalšej vyživovacej povinnosti.

V konaní bolo preukázané, že od decembra 2013 je otec evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepracuje, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 Eur. Z obsahu spisu je zrejmé, že otec je v produktívnom veku (bude mať XX rokov), neuvádza žiadne zdravotné problémy, nepreukázal, z akého dôvodu nepracuje (je vyučený elektrikár), prípadne, že sa zaujímal o prácu v mieste svojho súčasného bydliska i mimo neho, že sa mu prácu zodpovedajúcu jeho vzdelaniu a schopnostiam alebo i inú prácu nepodarilo zabezpečiť, napriek jeho snahe.

Odvolací súd má za to, že je nepochybne v možnostiach a schopnostiach odporcu, aby si našiel prácu buď vo svojom obore, alebo inom obore v mieste bydliska alebo v inom regióne, ktorá mu zabezpečí dostatočný príjem na to, aby mohol platiť výživné pre maloletého v súdom určenej výške, ktoré zodpovedá odôvodneným potrebám dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je možné pripustiť, aby ľahkomyselný prístup odporcu k plneniu si svojich rodičovských povinností bol na ťarchu výživného pre mal. dieťa. Nie je možné spravodlivo žiadať len od navrhovateľky, aby všetky potreby dieťaťa i za odporcu, ktorý má možnosti a schopnosti riadne pracovať, uspokojovala výlučne ona, a to nielen osobnou starostlivosťou, ale i uspokojovaním všetkých finančných potrieb mal. dieťaťa.

Odvolací súd nemôže nechať bez povšimnutia, že odporca pracoval v zahraničí, pričom uvádza, že nemá žiadne úspory, nakoľko finančné prostriedky, ktoré zarobil v zahraničí, investoval do kúpy nehnuteľnosti a motorových vozidiel.

Z uvedeného potom nesporne vyplýva, že nielen v schopnostiach a možnostiach odporcu je zarobiť dostatok finančných prostriedkov na plnenie si vyživovacej povinnosti, ale i jeho majetkové pomery mu umožňujú súdom určené výživné pre mal. H. platiť.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu, pokiaľ ide o výšku výživného, ako vecne správny potvrdil.

Podaným odvolaním sa odporca ďalej domáhal, aby mu odvolací súd umožnil zaplatenie dlhu na výbavičke pre mal. H. vo výške 200 Eur, ako i trovy konania vo výške 116 Eur a trovy konania štátu vo výške 123,06 Eur v splátkach, a to v čo najnižšej prípustnej výške.

Ust. § 160 ods. 1 O.s.p. upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Ide o zákonnú lehotu, ktorá je 3 dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Zákonná úprava paričnej lehoty však pripúšťa výnimku, keď za určitých okolností môže súd určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má odporcovi, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť odporcu, teda pomery povinného, ale aj hľadisko ochrany oprávneného (navrhovateľa), teda, či prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti v splátkach nebude vzhľadom na jeho pomery príliš ťaživé. Závisí preto od okolností konkrétneho prípadu, či návrhu na určenie dlhšej lehoty splatnosti alebo na zaplatení dlhu v splátkach vyhovie.

V danej veci súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jednu polovicu nákladov na výbavičku (200 Eur) a trovy konania navrhovateľke (116 Eur) a trovy konania, ktoré za odporcu platil štát (123,06 Eur) v zákonom stanovenej lehote 3 dní.

Vzhľadom na výšku plnenia, skutočnosť, že ide o zaplatenie dlhu odporcu navrhovateľke ako i štátu, ktorí plnili namiesto odporcu, čo po práve mal plniť on sám, ako i s prihliadnutím na možnosti, schopnosti a predovšetkým majetkové pomery odporcu, dospel odvolací súd k záveru, že nie sú splnené predpoklady pre povolenie zaplatenia uvedeného dlhu odporcovi v splátkach.

Pokiaľ ide o odvolanie odporcu proti výroku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2012 do 31.12.2013 vo výške 1.620 Eur, ktorú sumu povolil odporcovi zaplatiť vo výške 800 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, 400 Eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a zvyšok 420 Eur v 30-tich mesačných splátkach s tým, že prvá splátka je splatná okolo 15. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia a ďalšie splátky spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky, odvolací súd považoval odvolanie odporcu za dôvodné. Odvolací súd musí konštatovať, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa úplne absentuje odôvodnenie tohto výroku jeho rozsudku.

Právo na prieskum súdneho rozhodnutia je základným i zásadným (procesným) právom. Toto právo nemôže byť odopreté žiadnemu účastníkovi občianskeho súdneho konania. Požiadavka prieskumu rozhodnutí súdov nižšieho stupňa súdom vyššieho stupňa vyjadruje totiž základné právo na súdnu ochranu a z neho vyplývajúce právo na spravodlivý súdny proces.

Aby mohla byť realizovaná prieskumná činnosť odvolacieho súdu, musí mať účastník konania reálnu možnosť uplatniť tie procesné práva, ktoré mu podľa zákona patria. Medzi základné procesné práva patrí zákonná možnosť napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Právo podať odvolanie môže účastník vo svojej veci uplatniť len v takom prípade, pokiaľ rozhodnutie, ktoré odvolaním napáda, obsahuje určité zrozumiteľné a jasné dôvody, prečo súd vo veci tak rozhodol. Pokiaľ v rozhodnutí súdu nie sú dodržané náležitosti obsahu súdneho rozhodnutia, a to najmä z hľadiska odôvodnenia rozhodnutia súdu, nemá účastník konania možnosť, aby uplatnil svoje procesné právo podať kvalifikované odvolanie. Preto platí, že postupom súdu (nedostatok dôvodov rozhodnutia) mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti konať pred súdom je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. a dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Pokiaľ by totiž odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu ničím neodôvodnený, resp. nedostatočne odôvodnený záver súdu prvého stupňa, namiesto, aby rozhodnutie prvostupňového súdu, založené na tomto závere, ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, porušil by týmto zásadu dvojinštančnosti súdneho konania.

Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie súdu prvého stupňa trpí nielen nedostatkom dôvodov, ktorá skutočnosť robí predmetné rozhodnutie v napadnutej časti výroku o nedoplatku na zročnom výživnom nepreskúmateľným, bráni jeho preskúmaniu v odvolacom konaní a zároveň znemožňuje účastníkom kvalifikovane sa proti takémuto rozhodnutiu brániť, ale konanie pred súdom prvého stupňa trpí aj nedostatkom vykonaného dokazovania, ktoré je súd v danej veci povinný vykonať za účelom zistenia skutkového stavu súdnej veci, a to aj bez návrhu účastníkov (§ 120 ods. 2 O.s.p.).

So zreteľom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom musel zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že okresný súd o nedoplatku na zročnom výživnom a jeho splatnosti opätovne rozhodne s tým, že svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s § 157 O.s.p.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.